

POSTANOWIENIE

Dnia 7 sierpnia 2025 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Włodzimierz Wróbel

po rozpoznaniu w Izbie Karnej w dniu 7 sierpnia 2025 r., na posiedzeniu w trybie art. 535 § 3 k.p.k.

sprawy **M.W.**

skazanego z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 197 § 1 k.k. i in.

z powodu kasacji wniesionej przez obrońcę

od wyroku Sądu Okręgowego w Krakowie z dnia 20 lutego 2025 r., sygn. akt IV Ka 219/24, zmieniającego wyrok Sądu Rejonowego w Suchej Beskidzkiej z dnia 27 listopada 2023 r, sygn. akt II K 7/23,

p o s t a n a w i a:

- 1) **oddala kasację jako oczywiście bezzasadną;**
- 2) **obciąża skazanego kosztami sądowymi postępowania kasacyjnego.**

[WB]

UZASADNIENIE

Wyrokiem Sądu Rejonowego w Suchej Beskidzkiej z dnia 27 listopada 2023 r. (sygn. akt II K 7/23), M.W. został uznany za winnego popełnienia dwóch czynów - z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 197 § 1 k.k. i art. 197 § 2 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. (za który wymierzono mu karę 6 miesięcy pozbawienia wolności oraz karę 1 roku ograniczenia wolności) oraz z art. 18 § 2 k.k. w zw. z art. 233 § 1 k.k. i art. 245 k.p.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. (za który wymierzono mu karę grzywny w wysokości 200 stawek dziennych po 10 zł każda). Wyrokiem Sądu Okręgowego w Krakowie z

dnia 20 lutego 2025 r. (sygn. akt IV Ka 219/24) zaskarżony wyrok utrzymano w mocy, podwyższając jedynie orzeczoną nawiązkę do 20.000 złotych. obrońca skazanego wniósł kasację, w której zarzucił rażące naruszenie przepisów postępowania, które miało istotny wpływ na treść wyroku, a to:

1. art. 167 k.p.k. w zw. z art. 185c § 1a k.p.k., polegające na wydaniu na rozprawie odwoławczej w dniu 20 lutego 2025 r. postanowienia o „reassumpcji” wcześniejszego postanowienia z dnia 3 października 2024 r. o dopuszczeniu dowodu z ponownego przesłuchania pokrzywdzonej, uwzględniającego wniosek obrony.
2. art. 170 § 1 pkt 2 k.p.k. w związku z art. 169 § 2 k.p.k., poprzez dowolne przyjęcie, iż okoliczności, w jakich pokrzywdzona kontaktowała się z innymi niż oskarżony znajomymi swojego męża, nie mają znaczenia dla sprawy, co pozbawiło oskarżonego możliwości wykrycia nowych dowodów i wykazania braku wiarygodności pokrzywdzonej.
3. art. 193 § 1 k.p.k., poprzez zastępowanie opinii biegłego z zakresu rekonstrukcji kryminalistycznej i badania śladów domniemaniami, co do możliwych zabrudzeń odzieży pokrzywdzonej, suchości podłoża oraz braku śladów na trawie, poza jednym wygniecionym miejscem od siedzenia.
4. prawa do obrony oraz przepisu art. 193 § 1 k.p.k., polegające na pominięciu przez Sąd Odwoławczy zarzutu apelacji o niedopuszczenie dowodu z opinii psychiatry, w sytuacji kiedy ustalono, iż pokrzywdzona cierpi na chorobę afektywną dwubiegunową, co jest szczególnie istotne przy ocenie jej zachowania i możliwości nagłych zmian stanu emocjonalnego, mając na uwadze, iż roztrzęsienie pokrzywdzonej jest jedną z głównych okoliczności mających potwierdzać jej wiarygodność.
5. art. 424 § 1 k.p.k., poprzez zignorowanie przez Sąd II instancji zarzutu apelacji, w którym obrońca zarzucała, iż Sąd I instancji ogólnie odnosił się do dowodów, aby nie wnikać w żadne szczegóły komplikujące ustalenia faktyczne, po czym Sąd Odwoławczy uczynił dokładnie to samo.
6. art. 7 k.p.k., poprzez opieranie się nie bezpośrednio na dowodach, a na dokumentach wytworzonych przez organy ścigania (np. nagrania,

dokumentacja fotograficzna miejsca zdarzenia i odzieży pokrzywdzonej) oraz pominięcie nagrań z okularów pokrzywdzonej.

Mając powyższe zarzuty na uwadze, skarżący wniósł o uchylenie wyroku Sądu Okręgowego w Krakowie w całości i przekazanie sprawy Sądowi II instancji do ponownego rozpoznania wraz ze wskazaniem na konieczność uwzględnienia wniosków dowodowych obrony w zakresie przesłuchania pokrzywdzonej i świadków.

Prokurator wniósł o oddalenie kasacji jako oczywiście bezzasadnej.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Kasacja okazała się bezzasadna w stopniu oczywistym.

Należy przypomnieć, że kasacja jest nadzwyczajnym środkiem zaskarżenia, który nie pełni roli kolejnej instancji odwoławczej, a zarzuty w niej zawarte muszą wskazywać na rażące naruszenie prawa, które mogło mieć istotny wpływ na treść orzeczenia. Próba kwestionowania ustaleń faktycznych zwłaszcza Sądu I instancji, pod pretekstem zarzutów procesowych, jest niedopuszczalna, gdyż sprowadzałaby Sąd Najwyższy do roli trzeciej instancji. Zarzuty zawarte w kasacji stanowią w zasadzie jedynie powtórzenie argumentacji apelacyjnej. Tymczasem Sąd Okręgowy w Krakowie rozpoznał te zarzuty szczegółowo, kompleksowo i wyczerpująco, uznając je za chybione.

Sąd Najwyższy stwierdza, że Sąd Odwoławczy nie dopuścił się rażącego naruszenia prawa procesowego, a co za tym idzie, nie przeprowadził kontroli apelacyjnej w sposób wadliwy. Zarzuty kasacyjne stanowią wyłącznie polemikę z prawidłowymi ustaleniami faktycznymi i rzetelną oceną dowodów, której Sąd Najwyższy nie może podważać.

Przede wszystkim, bezzasadny jest zarzut naruszenia art. 167 k.p.k. w zw. z art. 185c § 1a k.p.k. Sąd II instancji słusznie odstąpił od ponownego przesłuchania pokrzywdzonej, dokonując reasumpcji postanowienia z dnia 3 października 2024 r. Sąd Okręgowy prawidłowo zinterpretował ten przepis, który wprowadza zasadę jednokrotności przesłuchania osoby pokrzywdzonej przestępstwem z art. 197 k.k., a obrona nie uprawdopodobniła wystąpienia istotnych okoliczności, których wyjaśnienie wymagałoby ponowienia tej czynności. Wbrew twierdzeniom skarżącego, Sąd Okręgowy słusznie uznał, że argumenty

obrony, podważające rozmiar ujemnych następstw usiłowania gwałtu czy wskazujące na rzekomy brak udziału biegłego psychologa przy pierwszym przesłuchaniu, są nietrafne, co Prokurator w odpowiedzi na kasację w pełni potwierdził. Pokrzywdzona była w stanie szoku, a fakt usiłowania, a nie dokonania gwałtu, nie neguje doznanych przez nią cierpień psychicznych, kwalifikujących do przesłuchania w trybie ochronnym.

Chybiony jest również zarzut naruszenia art. 170 § 1 pkt 2 k.p.k. obrońca podnosił zarzut dowolnego przyjęcia, iż okoliczności kontaktowania się pokrzywdzonej z innymi znajomymi męża nie mają znaczenia dla sprawy, co miało pozbawić oskarżonego możliwości wykrycia nowych dowodów. Sąd Odwoławczy wyczerpująco odniósł się do oddalenia tych wniosków dowodowych, uznając je za nieistotne. Argumentacja ta jest słuszna, gdyż obrona nie wykazała, że żądane informacje miałyby realne znaczenie dla sprawy, zwłaszcza w kontekście kluczowego dowodu, jakim jest nagranie zdarzenia, oraz faktu, że oskarżony na pierwszej rozprawie przyznał się do zarzucanego czynu. Sąd I instancji, a za nim Sąd Okręgowy, prawidłowo ocenił, że wnioski te zmierzały jedynie do przedłużania postępowania i kwestionowania wiarygodności pokrzywdzonej w zakresie nieistotnym dla ustaleń faktycznych dotyczących przypisanych czynów.

Nie doszło także do obrazy art. 193 § 1 k.p.k., opartej na tezie o zastępowaniu opinii biegłego domniemaniami co do śladów na odzieży czy trawie. Sąd II instancji nie prowadził własnego postępowania dowodowego, a Sąd I instancji, dokonując ustaleń, dysponował bezpośrednimi i niepodważalnymi dowodami. Podobnie, bezzasadny jest zarzut pominięcia opinii psychiatrycznej, gdyż z dokumentacji wynika, że choroba pokrzywdzonej nie miała wpływu na proces postrzegania sytuacji, co potwierdził biegły psycholog.

Z tych samych powodów, bezzasadny jest zarzut obrazy art. 7 k.p.k. Sąd Okręgowy nie dokonywał samodzielnych ustaleń faktycznych ani nie oceniał na nowo zgromadzonego materiału dowodowego, a jedynie zaakceptował rzetelną ocenę dokonaną przez Sąd I instancji. Co za tym idzie, Sąd II instancji nie mógł naruszyć zasady swobodnej oceny dowodów. Wbrew zarzutom, Sąd oparł wyrok na dowodach bezpośrednich (zeznaniach, nagraniu, wyjaśnieniach), a dokumenty

wytworzone przez organy ścigania (zdjęcia) były jedynie materiałem uzupełniającym, który nie naruszał zasady obiektywizmu. Sąd Odwoławczy ustosunkował się również do zarzutu obrazy art. 424 § 1 k.p.k., a sam zarzut dotyczący rzekomych braków w uzasadnieniu jest niedopuszczalny w postępowaniu kasacyjnym, ponieważ czynność ta, jako następcza, nie mogła mieć wpływu na treść wyroku.

Z tych względów należało orzec jak w sentencji.

[WB]

[r.g.]